בס"ד

מבאר רבותינו

שנה כ"ח גליון ז' (אלף ש"ס) פרשת וירא
כ' חשון תשפ"ז לפ"ק

לע"נ מרן הגה"צ רבי שמואל בן רבי יחזקאל שרגא זצ"ל מנאנאש, והרבנית הצדיקת מרת אסתר בת הר"ר יצחק ז"ל

הדלקה"נ: ברוקלין: 5:39 = מאנסי - קרית יואל: 5:39 = לונדון: 4:22 = אנטווערפען: 5:04
מוצש"ק: ברוקלין: 7:05 = מאנסי - קרית יואל: 7:05 = לונדון: 5:47 = אנטווערפען: 6:29

פרשת העקידה

פרשת העקידה יאמר בכוונה גדולה, וישים עיניו ולבו עד כמה מגעת עבודת ד', שאברהם אע"ה גמר בלבו בלב שלם, ושמח לשחוט בן יחיד אשר אהבו יותר ממנו, ולהעלותו עולה, ויצחק אע"ה בן ל"ז שנה סבר וקבל וילכו שניהם יחדיו ברצון גמור, ובמרירות יאנח על קיצורו בעבודתו ית' מאד מאד, ויתעורר התעוררות קדושה ליזהר מכאן ולהבא ליראה את ה' רצוף אהבה. כשיאמר ויעקד את יצחק בנו יכוין שיעקוד ה' שרי מעלה כשהם מקטרגים על ישראל. סגולת העקידה לבבוש הדין ולכן יתאמץ בכוונתם וכתבו ז"ל דאם שב בתשובה בכונת העקידה יכופר עונו.

(ההחיד"א זצ"ל בס' צפורן שמיר סי' ב' אות י"א י"ב י"ג)

*

שמעתי בשם מוהר"ר זצלה"ה, שפעם א' הזכיר לפניו מ"ש בסידור האר"י שלא לאמר פרשת העקידה בשבת, והשיבו: וכי בשבת אין לו מחשבות, (משמע שפרשת עקידה מועלת למחשבות זרות). (אמרי פנחס שער ג' אות קמ"ה)

*

י"ג מדות של רחמים בגי' ג' אלפים ר"י, וכתב בס' ברית כהונת עולם דפ' עקידה וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל וכו' מן תיבת עיניו עד סוף הפסוק כ"ג בגי' כנ"ל עיי"ש, והכוונה ע"פ פשוטו ע"י מעשה העקידה נמתקו הדינים דפחד יצחק, ונתעוררו י"ג מדות של רחמים. (אגרא דפרקא אות נ"ג)

*

אמירת פרשת עקידה בכל יום מבטל מיתה מבני אדם, ומגין מכל חולאים רעים ומכפר עון.

(סידור עמודי שמים לר"י עמדין זצ"ל)

*

במכתב ב' שבהקדמת ס' צמח השדה להג' מבאניהאד ז"ל כותב וז"ל, פרשת העקידה טוב לומר בכל יום בכוונה, והוא מסוגל לגידול בנים, ולבטל הרהורים עכ"ל. (אלף כתב אות ר"א)

*

מבאר התורה

ויבקע עצי עולה

בענין לכתוב בקשות בתוך הקוויטעל שנותנים לצדיק (ב)

ויבקע עצי עולה (פרשתן, כ"ב ג'). תרגום וצלח, ועיין בפירוש רש"י. יש לומר רמזו כמו ששמעתי מאאמו"ר הקדוש [בעל דרכי תשובה] זי"ע ששמע מפי רבינו הקדוש בעל דברי חיים זי"ע אשר גער באחד שכתב בתוך הקוויט"ל שנתן לו הרבה בקשות רבות בארכיות, ואמר כשאני הייתי תלמיד אצל רבותיי הקדושים לא כתבתי בהקוויטי"ל רק חיים בן מרים להצלחה, ולא בקשות פרטיות כלל, כי בהצלח"ה תלוי ונכלל הכל, היינו עבדות השם יתברך ולימוד תורה לשמה בהתמדה, ובני חיי ומזוני רויחי, וכל מיני טובות בכל מיני הצטרכות וסיבות ברוחניות ובגשמיות נכלל הכל בהצלח"ה מאת השם יתברך, (וכעין שאמרו חז"ל (מו"ק כ"ח ע"א) חיי בני ומזוני במולא תליא מילתא) עד כאן דבריו הקדושים. והנה בהעקידה הי' הרבה סיבות נוראות ונפיונות לאברהם מה שהעמיד הבעל דבר נגדו כמבואר במדרשי חז"ל, אמנם וה' הי' עמו שהצליח לעמוד נגד כל אלו הנסיונות, וזהו ה' הצלחה אמיתיות לו ולזרעו אחריו עד סוף כל הדורות להאבילם ולהחיותם בזכות העקידה. וז"ש ויבקע עצי עולה, שתרגומו וצלח, היינו שהצליח ועלתה בידו העקידה לטובה. (חיים ושלום מונקאטש)

מנהגו של הרה"ק רבי ישעי' משולם זוסיא מטשערנאביל זצוק"ל היה שבשעת ה"פראוען" [קבלת הקהל] היה מניח בכיסו כל קוויטל אחר שקראו. פעם היה אצלו יהודי פשוט, ונענה לו: דער רבי קען דאך סיי ווי נישט זעהן [כי הרה"ק רבי ישעי' משולם זוסיא מטשערנאביל זצוק"ל היה סגי נהור רח"ל], מיד תחב הרה"ק רבי ישעי' משולם זוסיא את ידו לתוך כיסו, ומישמש בין הקוויטלעך, עד שהגיע להקוויטעל שנתן לו אותו יהודי, והראהו לו שזהו הקוויטעל שלו. (אורח צדיקים מקוויירא, דף רצ"ו)

יהודי אחד מהנוסעים אל רבינו [רבי מנחם נחום משטעפינעשט] זי"ע שהי' לו פעם הרבה צרות, הגיש קוויטעל ארוך מלא וגדוש בהרבה שורות לפני רבינו, כשאך ראה רבינו את הקוויטעל שלו, אמר לו וכי מה אתה חושב שאתה צריך לכתוב הרבה בהקוויטעל, אם אתה חושב שאנו לא יודעים ואתה צריך להזכיר ולכתוב הרבה, הנך טועה, וחבל על הנסיעה שלך, כי האמת היא דכל מי שבא אלינו ועדיין הוא עומד מהצד השני של הדלת מבחוץ, אנו כבר יודעים למה הוא זקוק, ועליך להאמין זאת, כי אם לא מאמינים בזה, א"כ חבל על הטרחה וההוצאות שבאת אלינו. (נר ישראל ח"ה)

שמעתי מהרה"צ וכו' רבי יוסף פאנעט זצ"ל אב"ד ואדמו"ר מדעעש יצ"ו, שהרה"ח הגדול בתורה מו"ה שלמה לודוויג ז"ל שדר בכפר מאיע, שהיה חבירו ואלוף נעוריו של הגה"ק אדמו"ר רבי משה פאנעט זי"ע אבדק"ק דעעש יצ"ו, שפ"א כאשר נכנס אליו למסור פתקא נעזעגענען זיך, וכתב שמו ושמות בני ביתו על נייר ארוך, וכאשר גמר לכתוב את הפתקא, חתך ממנו את הנייר החלק והניחו בכיסו, ומדי עמדו וחכו על התור לכנס אל הקודש פנימה, הניח גם את הקוויטל בכיסו, וכאשר נכנס פנימה, מסר את הקוויטל ליד הגה"ק, אשר קרא בו וברך לו על כל מבוקשו, ואחר כך כשחזר לביתו, הוצרך לקצת נייר לרשום עליו דבר מה, והושיט את ידו לתוך כיסו, להוציא הנייר החלק שהניח לשם, ולגודל תמהונו מצא וראה איך שהקוויטל הכתובה נשאר אצלו, ומה שמסר ליד הרה"ק היה רק נייר חלק, וחזר מיד להרה"ק וא"ל, אם לא היה רבינו חברי, לא הייתי שואלו דבר, אמנם באשר רבינו היה לי לחבר ולידיד, ע"כ הרהבתי לשאול פליאה הנשגבה בעיני, הלא מסרתי לרבינו רק נייר חלק בלי כתוב בו כלום וכלום, ואיך קרא בו דברים שלא נכתבו כלל, וגם ברכני בברכה הראוי לי, וענה לו הרה"ק, דו מיינסט איך בעראבעווע געלט, דער וועט עס ליינט א קוויטל, דארף קענען ליינען פון אויסענווענדיג ווי פון אינווענדיג, וועז נישט, ראבעווענט ער פשוט געלט. (גדולת יהושע ח"ב דף ס"ח)

כאשר הי' אאמו"ר הגה"צ דומ"ץ דק"ק האלאש זצ"ל הי"ד אצל הרה"ק רבי ישכר דוב מבעלזא זצ"ל [ויהדה"ל כ"ב חשון] בהיותו בעיר ראצפערט יצ"ו ראה שבבעלזא נהגו הקהל שכל משאלותם כתבו בתוך הקוויטעל שנתנו להרה"ק, והי' שם איש אחד שלא כתב הכל בהקוויטעל, וע"כ אמר בע"פ בקשתו, אמר לו הרה"ק: דו מיינסט איך לייגן תחינה, [היינו, האם הקוויטעל היא תחינה שאני קורא סתם רק מה שכתיב בו, הלא יכולין לראות הבקשה בתוך הקוויטעל]. (מרן הגה"צ מנאנאש זצ"ל)

אלו יעמדו על הברכה שנדבו להוצאות הגליון לזכות אלפי רבבות בני ישראל

זוכט איר א זיכערע סגולה פאר פרנסה?

לימוד חק לישראל איז דער ענטפער!

מתאמרא משמי' דההקה"צ משינאווע זללה"ה, אשר לימוד החק לישראל מסוגל לפרנסה בנקל ובהרחבה. ונרמז באמרם ז"ל (ביצה ט"ו ע"א) **דהאי חק לישנא דמזונא הוא, עכדה"ק ודפח"ח.**

(מתוך כתב המלצה מכ"ק בעל תפארת נפתלי משארמאש זצ"ל, להדפסת חק לישראל)

דער קוואל פון צדיקים

דערציילונגען פון רבותינו הקדושים צו זייער יארצייט

יארצייט פון
הגאון הקדוש מרן
רבי **אלעזר הכהן מפאלטוסק** זי"ע
כ"א חשון שנת תרמ"ב לפ"ק

הגה"ק רבי אלעזר הכהן מפאלטוסק זצ"ל איז געבוירן שנת תקנ"א לפ"ק צו זיין טאטע הגאון הגדול רבי זאב וואלף הכהן זצ"ל. ער איז געווען אן איידעם בייַ הגה"ק בעל חוות דעת מליסא זצ"ל. ער האט זיך מסתופף געווען בייַ הרה"ק מקאצק זצ"ל, און ער איז געווען בייַ אים דער בעל תוקע ראש השנה. אזוי איז ער אריך געווען געווארט און פארהייליגט בייַ די צדיקים פון זיין דור. ער איז געווען דער רב אין די שטאט פאלטוסק און נאכדעם אין שטאט סאכאטשאוו יצ"ו, ער וועט אבער אנגערופן אויפן שטאט פאלטוסק. ער האט פארפאסט די ספרים חידושי מהרא"ך. ער איז נסתלק געווארן כ"א חשון שנת תרמ"ב לפ"ק. זיין הייליגער ציון געפונט זיך אין שטאט סאכאטשאוו יצ"ו.

ביי די צוויטע וועלט מלחמה זענען געווען בחורים פון די שטאט סאכאטשאוו, וואס זענען געגאנגען צום ציון פון רבי אלעזר פון פאלטוסק ווי זיי זענען געווען באהאלטן פאר שרעק פון דעם שונא, און זיי האבן געהערט שרעקליכע נייעס, אז עס איז געקומען א באפעל מען זאל חרוב מאכן דעם ציון פון רבי אלעזר, האבן זיי באשלאסן צו גיין אינמיטן די נאכט און אוועקצונעמען דעם קבר און לייגן אויף א צווייטן פלאץ. וועג זיי האבן אויפגעגראבן זיין הייליגן ציון, זענען זיי דערשראקן און פארוואונדערט געווארן צו זען דעם הייליגן גוף אינגאנצן נאנץ, אזוי ווי וועג מען האט אים ארייַנגעלייגט. (לספר בציון, ח"א דף תס"ד)

*

זיין טאטע הגאון רבי זאב וואלף זצ"ל, האט גאר שטארק געוואלט מקיים צו זיין מיט זיין זון רבי אלעזר, וואס חז"ל זאגן אין מסכת פסחים (דף מ"ט) לעולם ימכור אדם כל מה שיש לו וישא בת תלמיד חכם, און עס איז טאקע אויסגעפירט געווארן, און רבי אלעזר האט חתונה געהאט מיט זיין רביצין הצדיקת ע"ה, די טאכטער פון הגה"ק רבי יעקב **מליסא** זצ"ל בעל חוות דעת. און תיכף נאכן תנאים האט דער חוות דעת געזונען רבי אלעזר צו זיך אינדערהיים אין שטאט ליסא, און ער האט דארט געלערנט מיט אים מיט א געוואלדיגע התמדה. (בנו הרה"ג רבי יהושע ז"ל בקונטרס עץ אבות הנספח לספר חידושי מהרא"ך ח"ב)

*

יעדן ערב יום הקדוש האט רבי אלעזר מפאלטוסק געגעסן און געטרונקען גאר אסאך, און ער איז געווען אנגעטון מיט די יום טוב'דיגע קליידער, און ער האט אויסגעקוקט ווי א מלאך אלקים, און ער איז געווען גוט אויפגעלייגט, און ער פלעגט דערציילן דעמאלטס מעשיות פון צדיקים, אדער זאגן א שיין ווארט און א חידוש. אמאל האט ער געזאגט אז הרה"ק **מלובלין** זצ"ל פרעגט אויף וואס איז ביי תפילת שמונה עשרה יום כיפור זאגן מיר ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מיטן שם ומלכות, וויאזוי וויייסן מיר דען אז השי"ת איז טאקע מעביר אשמותינו צו מאכן אויף דעם א ברכה, אפשר איז עס ח"ו א ברכה לבטלה. האט רבי אלעזר פארענטפערט מיט א משל, אויב ברענגט מען עסן פאר א קינד אין א צימער, און די חברים ווילן אויך נעמען פון דעם, און דאס קינד וויל נישט געבן פון דעם פאר די חברים, גייט א קלוג קינד און עד מאכט שנעל א ברכה אויף די עסן, דעמאלטס דארף ער אים שוין געבן א שטיקל, און די חברים שטופן נאך יענעם צו און זאגן אים גיב אים שנעל, ער האט דאך געמאכט א ברכה, עס זאל נישט זיין קיין ברכה לבטלה. אזוי קלוגן מיר זיך אויך, און מיר מאכן די ברכה אז השי"ת איז מוחל די עבירות, און דעמאלטס דארף שוין השי"ת אונז מוחל זיין אז עס זאל נישט זיין קיין ברכה לבטלה. (נפלאות הרבי מלובלין אות שע"ד, וכן הוא בספר אהל אברהם פראנקפורט דף ד')

*

אמאל איז רבי אלעזר מפאלטוסק געזיצן ביי שלש סעודות מיט מענטשן פון זיין שטאט, און מיט נאך אנדערע פון אנדערע שטעט, וואס זיי זענען געקומען זיך מסתופף זיין אין זיין הייליגן שאטן. און ער איז געווען דעמאלטס אין גאר א הויכע מדרגה, און געזאגט חדושי תורה אויפן פירוש אויפן זוהר הקדוש (פרשת אמור) בהאי יומא תלת סעודתא בעיין בני מלכא לזמנא ולסדרא פתורא בין יוקרא דמלכא, וכד אזדמן בי חגא או זמנא לא יסדר בר נש תרי פתורא בכל סעודתא חד לשבת וחד לאושפיזי כו' מה ששבת נקרא מלכא ויו"ט אשפזי, דהנה ימי החול הנהגה הוא בכל יום מדה אחת פרטית [וכו'], און וועג ער האט געענדיגט די תורה, האט ער געזאגט: עטס זאלטס וויסן די אלע מענטשן וואס עסן ביי מיר ביי שלש סעודות, עס איז דאך שוין באקאנט פאר חסידים און אנשי מעשה, אז הרה"ק הרבי ר' אלימלך **מליזענסק** זצ"ל האט געזאגט פאר די חסידים וואס זענען געווען ביי אים: איך זאג צו אז יעדער מענטש וואס האט נאר אפילו אנגערירט אין די קלאמקע פון מיין טיר, אדער ער האט אנגערירט די קלאמקע דורך א שליח, אדער וועג עס שיקט צו מיר ב ברייו זיך מזכיר זיין פאר מיר, וועט נישט שטארבן אן תשובה. און הרה"ק **מקאצק** זצ"ל האט אויך געזאגט בערך אזא לשון, נאר אן וועג עס רירט אן די קלאמקע פון די טיר וועט נישט שטארבן אן תשובה, און איך זאג, אז דער מענטש וואס זיצט ביי מיין שלש סעודות און הערט פון מיר מיינע תורות, זאג איך אויך צו אז ער וועט נישט שטארבן אן תשובה. (קונטרס עץ אבות הנדפס לספר חידושי מהרא"ך ח"ב)

*

אין זיינע יונגע יארן איז רבי אלעזר פון פאלטוסק געווען דער בעל תוקע ביי הרה"ק **מקאצק** זצ"ל. אמאל וועג ער איז דארט געווען אויף ראש השנה, האט ער געהאט גאר שטארקע וויייען אין זיין האלז, און פארן דאוונענן איז ער געגאנגען זאגן פארן היילינן קאצקער: רבי, איך ציטער אז איך וועל נישט קענען בלאזן היינט, וויייל איך האב שטארקע וויייטאג אין מיין האלז. און ער האט אים געבעטן ער זאל אים אינזין האבן ביי זיין הייליגע דאוונענן ער זאל זיין געזונט. האט אים דער קאצקער געענטפערט: איך זאג אז קיין שום מענטש וועט נישט בלאזן נאר דו, און ער האט תיכף צוגערופן החסיד המפורסם רבי צבי הירש טאמאשאוור זי"ל, האט אים געזאגט: הערש, הערש, גיי אין מיין שלאף צימער, און דארט ליגט מיינע ווינטער שטיוול, וואס אינעווייניג איז אויסגעבעט מיט לעדער, וואס הייסט פוטער שטיוול, און ברענג עס מיר, וויייל רבי אלעזר דער בעל תוקע, וועט אנטון דאס אויף זיין פיס, און אז זיין פיס וועט ווערן אנגעוואַרעמט וועט געהיילט ווערן זיין האלז וויייטאג, וועך רבי אלעזר האט געזונען די שטיוול אנצוטון, האט ער עס נישט געקענט אנטון, וויייל ער איז געווען א געוואקסענער מענטש, אזן דער שטיוול פונעם קאצקער איז געווען קורץ אויף זיינע פיס, אזן ער האט אים געהייסן: איך בין גוזר, טו עס אן, שטופ עס ארויף אויף דיינע פיס, וועך ער האט עס אנגעטון, האט ער געליטן גאר שטארקע וויייטאג אויף זיינע פיס, וויייל עס האט אים געדריקט, אבער ער איז אזוי געגאנגען, נאכ'ן ליינען איז ער ארויף אויפן באלעמער צו בלאזן די תקיעות, אזן עס איז אים תיכף בעסער געווארן, ער האט גענומען דעם שופר, אזן ער האט געבלאזן הויך מיט א שטארקייט, אזן אפילו ביי קיין איין תקיעה האט זיך עס נישט פארהאקט. (קונטרס עץ אבות הנספח לספר חידושי מהרא"ך ח"ב)

*

פיל מאל האט מען געהערט פון הגה"ק בעל חידושי הרי"ם **מגור** זצ"ל, אז אזוי ווי ער קען רוב גאונים אזן צדיקים פון זיין דור, גלוסט אים גאר שטארק צו קענען אזן זען הרה"ק **מרוזין** זצ"ל וואס האט דעמאלטס געוואוינט אין סאדיגורא, אזן ער האט זיך אינטערעסירט צו וויסן די מנהגים פונעם הייליגן רוזיינער, אזן צו הערן עפעס א דבר תורה פון אים. אזן לויט זיין פארלאנג איז רבי אלעזר מפאלטוסק, וואס האט דעמאלטס געוואוינט אין וואַרשע געפארן קיין סאדיגורא, אזן דער חידושי הרי"ם האט אים אנגעזאגט, אז וועך ער קומט צוריק קיין וואַרשע, זאל ער אים דערציילן פונקטלעך וואס ער האט געזען אזן געהערט ביים רוזינער. נאכדעם וואס רבי אלעזר איז אווקגעפארן פון וואַרשע, איז זיין רעביצין גאר שטארק קראנק געווארן רח"ל, אזן די גרויסע דאקטוירים אין וואַרשע האבן געזאגט אז זי איז אין א גרויסע סכנה. האט דער חידושי הרי"ם געשריבן א ברייו קיין סאדיגורא צו רבי אלעזר, ער זאל גיין מזכיר זיין די רעביצין פארן הייליגן רוזינער, אזן ער זאל אים געבן אכצן רובל פדיון נפש. אזן נאך עטליכע טעג איז זי צוריק געזונט געווארן. וועך רבי אלעזר איז צוריקגעקומען קיין וואַרשע, האט דער חידושי הרי"ם געבעטן ער זאל אים פארשטעלן מיט א גרויסע פונקטליכקייט אלע מנהגים אזן ווערטער אזן שמועסן פונעם הייליגן רוזינער. (מאיר עיני הגולה ח"א אות שנ"ט)

*

שבת קודש צופרי כ"א מרחשון שנת תרמ"ב לפ"ק שבת צופרי, וועך רבי אלעזר מפאלטוסק איז אריוס פון זיין שלאף צימער איז ער געגאנגען מיט א שטארקע ציטער צו זיין צימער וואו ער פלעגט דארט לערנען אזן דאוונענן. אזן ער האט געזאגט ברכת התורה מיט אנדערע ברכות השחר, אזן נאכדעם האט ער געהייסן אז דער ציבור זאל זיך שטעלן דאוונענן שחרית, ביים ליינען האט ער געהייסן אז מען זאל אים נישט אויסרופן פאר כהן, אזן וועך מען האט געוואלט מאכן א מי שברך פאר אים, האט ער ארויסגעשריגן פון זיין צימער וואו ער האט געדאוונעט, אז חלילה זאל מען אים נישט מאכן קיין מי שברך לחולה, נאך קידוש איז ער נאכאמאל אריין אין זיין צימער, אזן ער האט געזאגט: דער אייבישטער זאל מיר געבן אז איך זאל קענען זיין אין די מחיצה פונעם רביין פון גור [**החידושי הרי"ם**]. נאכדעם זענען געקומען די חסידים ואנשי מעשה, אזן מען האט אים ארויפגעזעצט אויף די סאפע, אזן ער האט געהייסן אז מען זאל זיך זעצן. אזן דער ציבור איז געקומען דארט עסן שלש סעודות, אזן ער האט געהייסן אז מען זאל זינגען בני היכלא, וועך ער איז אנגעקומען צו די ווערטער רעווא דרעווין האט ער געקלאפט איין האנט אויף די אנדערע אזן ער האט גענומען דעם טלית קטן אזן ער האט פארדעקט זיין פנים, אזן ער איז אויסגעגאנגען בקדושה ובטהרה וועך זיינע ליפן האבן געשעפטשעט דברי תורה, אזן ער האט נישט געהאט קיין שום סימני גסיסה, נאר ער איז פלוצלינג נסתלק געווארן. (קונטרס עץ אבות הנספח לספר חידושי המהרא"ך ח"ב)

*

וועך רבי אלעזר מפאלטוסק איז נסתלק געווארן האט הגה"ק בעל **אבני נזר** זצ"ל וואס איז דעמאלטס געווען רב אין דער שטאט נאשעלסק געזאגט דעמאלטס ביי זיך אין שטוב: דער איד [רבי אלעזר] איז שוין אוועק פון דער וועלט, וועך דער וועג וואלט נישט געווען אזוי ווייט, וואלט איך זייער שטארק געוואלט זיין ביי זיין לויה. (אביר הרועים אות קל"ח)

*

תורתו מאירת עינינו יגן לנו ויושר יליץ בעדינו

תתנד) אד"ש כמשפט לאוהבי שמו, אל המתנדבים בעם **לעשות צדקת ה' עם ארצו הקדושה**, לתת מדי שנה בשנה חוק הקצוב מעות אה"ק תוב"ב.

אברך הטוב והמטיב על שמועה טובה תדשן עצם ומאור עינים ישמח לב, כאשר האירו אל עבר פני מכתבים רבים ממקומות רבים בקול תודע, להודיעני ולבשרני אשר כל אנ"ש קיימו וקבלו באהבה רבה וחבה יתירה לסלק **מעות אה"ק תובב"א מדי שבת בשבתו או מדי חודש בחדשו.**

ואמינא ישר חילא לפעלא טבא, היטיבה ה' לטובים בכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר, וכאשר יקר דבר ה' בעיניהם, כן תיקר נפשם בעיני ד' להצילם מכל צרה אכי"ר. (אגרות קודש להגה"ק בעל התניא זצ"ל, מכתב ל"ו)

הכונו לדינער השנתי
אי"ה א' תולדות - בארא פארק
כולל שומרי החומות לצדקת ר' מאיר בעל הנס [וכו']. להיות מן הנותנים לדבר מצוה גדולה זו ולהשתתף בהמסיבה. (מכתבים דברי יואל מכתב קפ"ב)

מבאר השבת

מנהגי אבותינו ורבותינו ליום שבת קודש

מאמר תרע"ג

ענייני זמירות בסעודה שלישית (ז)

כא) נהגו אצל הצדיקים לומר בסעודה שלישית חרוז בבואו מאדום וכו' מהפיוט ברוך ה' יום יום, אשר בסעודת שב"ק בבוקר מזמרין רק עד בבואו מאדום, וממשיכין בסעודה שלישית משם והלאה עד נמליכו וניחדו (לט).

כב) וראו אצל הצדיקים עבודה גדולה וקדושה בזמר פיוט הזה (מ).

כג) וג' טעותים שמונה וחושב שיטעה הס"מ לעתיד, אינו שומע הס"מ אפילו שאומרים אותו בקול (מא), ולפי דברי הרה"ק הישמח משה זי"ע משלח אותו השי"ת בעת שישראל מזמרין תיבות אלו, לבל ישמע זאת (מב), ואם ח"ו נמצא שם בעת הזאת, יהי' לעתיד עונשו של השטן שישכח מה שראה או ידע (מג).

מקור הברכה

(לט) בס' **דברי חנה** (קאלאשיץ, ח"א דף י"ט) מובא, כידוע שקבע רביה"ק **מראפשיץ** זי"ע לזמר ברוך ה' יום יום בסעודת עתיקא קדישא עד כי לא יזנח לעולם ה', ובס"ג מבבואו מאדום, ואף שלמעלה איירינן באדום נסגרתי לאדום, והאמור הלאה בבואו מאדום, הוא באמת המשך אחד, אמר רביה"ק מראפשיץ זי"ע: הבה נחתוך את אדום.

בס' **יפה שיחתן** (ראדומישלא, ח"ג אות רי"א) מובא, הגיד הרה"צ הנ"ל [הרה"צ ר' נפתלי צבי פרנס זצ"ל] שפעם אמר הרה"ק **מציעשינוב** זצ"ל: גיסי הרב [רבי ישכר דוב] **מבעל"זוא** אומר שאי אפשר להיות מלחמה בין הרוסים והגרמנים, מפני ששר אחד להם ממשלת אדום. אמנם נכון הדבר, אבל הלא יש הבדל ניכר בכובע של שר שלהם, זה יש לו פס בצד ימין וזה בשמאל, ואח"כ נפרצה המלחמה העולמית הראשונה. וידוע שהרה"ק ר' צבי הירש **מזידיטשוב** זי"ע כששמע שאא"ז הגה"ק **מראפשיץ** זי"ע הפסיק את הפיוט של ברוך ה' יום יום בזמירות של יום השבת, ומבבואו מאדום והלאה הניח לסעודה ג', אמר ע"ז, אמת הדבר שהרב מראפשיץ הוא חכם, ולכן חילק את אדום לשנים, כי נסגרתי לאדום אמר בסעודת היום, ובבואו מאדום בסעודה שלישית.

בזמירות **לעטר פתורא** (ציעשנוב, דף פ"ב) מובא, בבית **צאנז ושינאווא** שרו את הזמר ברוך ד' יום יום בסעודת שבת בבוקר עד כי לא יזנח לעולם ד'. ומבבואו מאדום שרו בסעודה שלישית.

בס' **דרכי חיים** (צאנז מובא, בסעודה שלישית הי' רבינו הקדוש [**מצאנז**] מזמר בעצמו אתקינו סעודתא ובני היכלא ומזמור לדוד ה' רועי וכו' ג' פעמים, ואח"כ בבואו מאדום ויצוה צור חסדו.

בס' **יקוט מקראי קודש** (ח"ג, דף תק"ו) מובא, מנהג רוב הצדיקים לחלק הזמר ברוך ה' יום יום עד יצוה צור חסדו, ומנהג **צאנז ופיגעט** לומר רק עד בבואו, ומשם בסעודה שלישית, ועיקר המנהג לחלק פיוט זה, כי נראה שמן יצוה ואילך עשאו מחבר אחר, כי אינו הולך לפי משקל השיר של עד שם. ומה שנהגו בצאנז לחלק מבבואו, הוא עפ"י דברי הישמח משה (פרשת ברכה קנ"ב ע"א) דאף שישראל אומרים שם בפיוט מה שיהיו הטעיות של שרו של עשו, מפני קדושת השבת שולחים את השטן היצה"ר לבל ישמע זאת, ובצאנז אמרו שרק בסעודה שלישית יש לישראל כח זה, אך ביש"מ שם נראה דקאי בכלל על שבת, ולאו דוקא על סעודה ג'.

בזמירות **דברי יואל** (סאטמאר, ח"א דף קס"ב) מובא, כיבד [מרן הרה"ק **מסאטמאר** זצ"ל] לא' לזמר ברוך ה' יום יום, עד כי לא יזנח לעולם ה' [וכו'], התחיל לזמר [בסעודה שלישית] בבואו מאדום והקהל אתו עמו (בניגון התעוררות המיוחס להרה"ק הר"ר הערש מריימנוב זי"ע). והחיה מזמר הפיסקא וסיים בקול חוצב להבות אש הגה ברוחו הקשה ביום קדים, ואח"כ אמרוהו הקהל בלחש, והתחיל לזמר הפיסקא ראותו כי כן וכו' עד אמונים נוצר, וכן להלן יצוה צור חסדו וכו', עד ושב וקבץ [וכו'].

בס' **מגן אבות** (באבוב, דף תל"ד) מובא, בזמר ברוך ד' יום יום [וכו'], ומפסיקין קודם פיסקא בבואו מאדום. זמר בבואו מאדום [בסעודה שלישית] מזמרים עד אחר נמליכו וניחדו.

(מ) בקו' **התולדות** (של הגה"ק רבי יצחק ווירצבערגער זצ"ל דומ"ץ דק"ק דעעש) מובא, הגה"ק רבי משה פאנעט זצ"ל אבדק"ק **דעעש**, היה מזמר בסעודה שלישית אתקינו סעודתא וכו', והפזמון של בבואו מאדום וכו' היה מנגן אא"ז הגה"ק רבי **יצחק ווירצבערגער** זצ"ל, ופעם אחת בא הגה"ק רבי משה הלברשטאם זצ"ל אבדק"ק **שינאווא** לעיר דעעש על שבת קודש, והגבאי של הגה"ק מדעעש אמר להגה"ק מדעעש, שיכבד להגה"ק משינאווא לזמר פזמון בבואו מאדום, והשיב הגה"ק מדעעש: כשרבי יצחק מזמר בבואו מאדום, באים מלאכים ושרפים לשמוע כיצד הוא מזמר, וכיצד אני יכול ליקח ממנו כיבוד זה.

בס' **שופריה דאברהם** (תולדות אהרן, דף פ"ה) מובא, סיפר רבינו [כ"ק אדמו"ר **מתולדות אהרן** זצ"ל] שהרב **מנאסוויד** בעת עריכת סעודה שלישית רעוא דרעוין שר לפעמים הזמר בבואו מאדום לערך שעה, ובאמצע הלך הרה"ק מנאסויד למקוה, והקהל שרו הלאה עד שחזר מהמקוה.

בס' **חותמו של כהן גדול** (תולדות אהרן, ח"ג דף ק"ד) מובא, והי' דרכו [של כ"ק אדמו"ר **מתולדות אהרן** זצ"ל] לספר שאצל הה"ק רצ"ה **מליסקא** זי"ע בעמח"ס אך פרי תבואה הי' זקן א' מתאחר לבוא לסעודה שלישית, ובא תמיד בעת ששרו כבר זמר בבואו מאדום, וכאשר נפטר אותו זקן בחיים חיותו של הה"ק הנ"ל, פ"א שמעו שהה"ק הנ"ל בעת יושבו בשלש סעודות, נענה ודיבר אל אותו הנשמה שהי' ממשיך לבוא לשל"ס של הה"ק, והגיע שוב בעת ששרו בבואו מאדום, וא"ל הה"ק הרי עתה אין לך אשה ובנים, ולמה זה הנך ממשיך ג"כ להתאחר ולבוא עד עתה, ע"כ אלא מה שנוהג בהאי עלמא הכי אתמשך בההוא עלמא, כדאי' בזוה"ק.

(מא) בס' **שפתי קדושים** (ליקוטים, דף ל"ט ע"ב) מובא, פ"א היה העולם דוחקים א"ע לשמוע תורה מפי הרב הצדק **מאפטא**, אז אמר, הלא לחנם הוא, כי מי שהוא צריך לשמוע, אזי שומע אפילו מרחוק, ומי שאינו צריך לשמוע, אינו שומע אפילו מקרוב. והראיה שהזמירות שאנו אומרים יחשוב לו בבבואו תקלוט כבצר ומלאך כו', היינו שעתיד הס"מ לטעות ג' טעיות, והנה הכל אומרים הזמירות בקול, ואעפ"כ עתיד לטעות.

(מב) בס' **ישמח משה** (פרשת ברכה, בד"ה ומן האמור) כ', ומן האמור פירשתי בזמירות של שבת קודש זמר ברוך ה' יום יום (כאשר קבלה בידינו שהזמירות שנתפשטו בישראל נאמרו ברוח הקודש) ראותו כי כן אדומי העוצר יחשוב לו בבבואו וגו', אהבו את ה' כל חסידיו אמונים נוצר, והוא מיוסד על מאמר חז"ל (מכות י"ב ע"א) ג' טעות עתיד שרו של אדום לטעות כו', אבל יש להבין לענין מה יסדו זה בזמירות, וגם מה ענין הסמיכות לזה אהבו את ה' וכו', והנ"ל כי יש להבין מאחר שאנו מזמרין זה מדי שבת בשבתו, והשטן הוא יצר הרע עומד ושומעו, באיזה אופן יתקיים מאמר חז"ל שעתיד הוא לטעות, ועל כרחך צריך לומר על דרך שכתב הגאון [בעל זרע יצחק במס' מכות], כי בשעת מתן תורה היה סיבה לשלחו לבל יהא שם, ולבעבור זה לא נישנה לאו דגיד הנשה, כמו כן אני אומר כי בעת שישראל מזמרין יחשוב לו בבבואו כו', הנה סיבה מאת השי"ת לשלח את השטן היצר הרע לבל ישמע זאת, למען יתקיים מאמרם ז"ל כי עתיד לטעות. וידוע מה שפירש מהר"ש אלגאזי מקרא שכתוב (משלי ד' כ"ג) מכל משמר נצור לבך כי ממנו תוצאת חיים, ענינו מכל מאסר של יצר הרע נצור לבך, שלא תהא הלב במאסר יצר הרע, כי ממנו מהלב תוצאות חיים, פירוש אהבה ויראה ודבקות בה' מקור החיים, וכמו שפירש החובת הלבבות מים עמוקים עצה בלב איש וגו' (שם כ' ה'). וזה שיסדו בזמירות מאמר חז"ל, ראותו כי כן אדומי העוצר יחשוב לו בבבואו וכו', ובודאי בשעה שמזמרין אותו, סיבה מאת השם לשלוח את השטן הוא היצר הרע, וכיון שהוא אינני אז באותו שעה, הנה העת והעונה אהבו את ה' כל חסידיו, כי הוסר המונע והמעכב, כי אמונים נוצר, כלומר מה שישראל מאמינים נוצר ה' שיתקיים כמאמר חז"ל, והיינו על כרחך בשלוח את היצר הרע באותו שעה, לכן אתה אהבו ה' כאמור, וזה שיסדו אותו בזמירות והבן, וזה ענין נפלא בס"ד.

(מג) בס' **דברי יואל** (פרשת אחרי, דף ס"ח) כ' על דברי זקינו הרה"ק **הישמח משה** זצ"ל הנ"ל: אמנם בדבריו הקדושים אכתי לא מצאנו נייחא ומנוחה לקושייתו, כי אף אם נאמר כי בשעה שישראל מזמרין זמירות אלו בשב"ק, מאת ה' נסבה זאת שלא יראה ולא ימצא השטן בתוכם, ולא תקלוט אזנו אלו דברים הנאמרים, מ"מ הרי מזמור זה מיוסד על מאמר חז"ל בגמרא, ומאחר שהדבר נזכר בגמרא, איך יתכן שלא ישמע השטן דברים אלו בעת שלומדים ישראל מאמר זה, ובפרט באותם הלומדים שלא לשמה, ודאי שהוא נצב עליהם ושומע ומאזין לקול דבריהם, כי הוא ישב על מפתחי הלב, ומאזין לכל הגה היוצא מפי האדם שלא בכוונה הראוייה, ותו דאף שודאי אמת נכון הדבר שכתב ק"ז זלה"ה כי בעת שישראל מזמרים זאת, כלה גרש יגורש משם הס"מ, ולא יכירנו עוד מקומו, אמנם הוא הקדוש זלה"ה אמר זאת לפי בחינתו ומדרגתו, ברם ישנם רבים אשר בשעה שהם מזמרים זאת, ויבא גם השטן להתייצב בתוכם, והוא שומע ומאזין אמרי פיהם, וא"כ אכתי לא עלתה ארוכה ומרפא לתמיהת הישמח משה זלה"ה, דכיצד יתקיימו דברי חז"ל שיטעה השטן טעיות אלו, אחרי כי שמע והאזין במשך כל השנים הללו מפי ישראל, כי הוא עתיד לטעות בכך [וכו'].

ומכל האמור נמצינו למדים, כי זה הוא דרכו של הס"מ לפתות את ישראל להתדמות לאוה"ע, ולקחת לעצמם ממשלה קודם הזמן, באמרו כי לטובתם ולהצלתם הוא מתכוון, ושרש הפיתוי של השטן הוא כי מן העיר בצרה סיסוד מלכות אדום בא ממנה תבא הצלה לישראל, ע"י שיתחברו עמהם ויעשו כמעשיהם להיות ככל הגוים בית ישראל, ולכן ענשו של הס"מ לטעות ולחשוב כי העיר בצרה היא מקום מקלט והצלה, וינוס שמה למלט את נפשו, ועונש זה הוא מדה כנגד מדה, יען כי כי הוא הטעה את ישראל בהצלת שוא, שתבא להם מן העיר בצרה, לפיכך יטעה הוא טעות זו עצמה, להתפתות בהצלת שוא היא העיר בצרה, תחת העיר בצר שהיא מקום הצלה אמיתי בחלקו של ראובן שפתח בהצלה תחלה.

ועל פי מה שנתבאר בדברנו, יובן מה שהקשינו לעיל, דאיך יתכן שלא נודעו לס"מ דברי הגמ' הללו, שהוא עתיד לטעות שלשה טעויות, אמנם הוא הדבר אשר דברנו, דזהו עונשו של השטן שישכח מה שראה או ידע, כדי למדוד לו במדה כנגד מדה, כשם שהוא מטעה אחריו את העולם במשאות שוא ומדוחים, ונותן להם גאולה של שקר, באמור להם כי להצלה הוא מכון, כן יטעה הוא לחשוב כי ינוס אל עיר מקלט וחי, והקב"ה יעשה בו משפט, כי זבח לה' בבצרה וטבח לו בבוגדים, ויז נצחם במלבושיו להאדים.

ובדברינו נבאר המשך הענין בזמירות לשב"ק, ראותו כי כן האדומי העוצר וכו', ומונה והולך שלשת הטעויות שעתיד שר של אדום לטעות, ואח"כ מסיים אהבו את ה' כל חסידיו אמונים נוצר, ודקדק ק"ז זלה"ה מה שייך זה אל הענין הקודם, וכבר הבאנו לעיל מה שפירש בזה, ולדרכנו נראה לומר, כי הנה ג' הטעויות הללו הם עונש לס"מ, על שהטעה את הבריות בדברי שקר, ומשחד אותם בדברים של מה בכך, ופעמים מוסר האדם נפשו רוחו ונשמתו לכוחות הטומאה בעבור הנאת דבר מועט, שנעשה משוחד על ידו ה' ישמרנו, ומענשו של השטן לעת"ל, שהוא עתיד לטעות בדבר נגלה ומפורסם כ"כ, יקח האדם מוסר השכל ויתבונן כיצד הוא טועה ונתעה אחרי עצת היצה"ר, ועד היכן הדברים מגיעים, והחי יתן אל לבו להיות נשמר מפיתויי היצה"ר ולזהר מחלקת לשונו [וכו'].

ומרן הגה"צ **מנאנאש** זצ"ל סיפר שמעו ממרן הרה"ק **מסאטמאר** זצ"ל פ"א כשחזר על המימרא הידוע מזקינו הרה"ק **הישמח משה** זצ"ל הנ"ל, התבטא מרן זצ"ל ואמר: בייַ זיין שלש סעודות [של הישמח משה] איז ער [השטן] זיכער נישט געווען, עס איז דא אסאך שלש סעודות וואס ער איז דארט.

עובדא דשמואל

סיפורי צדיקים שנשמעו מאת מרן הגה"צ מנאנאש זצ"ל [שס]

אלף תתכג. בשנות נעוריו כאשר נסע הרה"ק מלובלין זצ"ל בפעם הראשונה להרה"ק המגיד ממעזריטש זצ"ל על שב"ק, ובהגיעו לשם ערב שב"ק נכנס לבית התבשיל וראה אשר מכינים הדגים לכבוד שב"ק, לקח הרה"ק מלובלין חתיכת דג אחד ומלח אותו, כדי שיהי' חתיכה זו לעצמו בסעודת שב"ק, והניחו בחזרה בתוך קערת הדגים, ואיש אחד שהי' שם ולא הכיר עוד את הרה"ק מלובלין, ראה את מעשהו, ותמה שהיתכן שמכין לעצמו חתיכת דג שיגיע אליו בסעודת שב"ק, הלא זה מעורב בתוך שאר הדגים, וכן רגז עליו על בואו בבית התבשיל ומדבר לעצמו שמולח זה לצורך עצמו לכבוד שבת קודש, ע"כ עשה האיש הזה סימן בחתיכה זו לראות איך יפול דבר, באם אכן יגיע חתיכה זו להרה"ק מלובלין, ובליל שב"ק כאשר הביאו קערת הדגים להסעודה, לקח האיש הזה לעצמו את חתיכת הדג עם הסימן שמלח הרה"ק מלובלין לעצמו, אולם תומ"י אחזו יסורים גדולים ולא הי' יכול לאכול כלל, והבין שהלא דבר הוא, וזה בא לו על שלקח לעצמו חתיכה זו, ולא אמר דבר לשו"א, רק החזירו למקום שהיו מונחים הדגים על השלחן, ואז לקחו משם הרה"ק מלובלין לעצמו, ותיכף הלכו היסורים ממנו, והמגיד ממעזריטש קרא ואמר לעומת הרה"ק מלובלין: האברך הזה כיוון בעת שמלח הדגים לכבוד שבת, את הכוונות שכיוון רבא כשמלח שיבוטא לכבוד שב"ק (מס' קידושין דף מ"א ע"א).

אלף תתכד. הגה"ק רבי משולם איגרא זצ"ל אבד"ק פרעשבורג יצ"ו נהג שלא אכל רק מסעודת מצוה, ואם לא הי' לו סעודת מצוה לא אכל באותו יום, [כמובן שלא הי' בעירו בכל יום סעודת מצוה כמו נישואין, וברית מילה ופדיון הבן], ובאם הי' מוכרח לאכול ולא הי' לו סעודת מצוה, עשה סיום מסכת, ועי"ז הי' לו אפשריות לאכול מהסעודת מצוה של הסיום.

אלף תתכה. אירע פ"א כאשר הציבור דחפו עצמן אצל הרה"ק מצאנז זצ"ל לשמוע את הדברות קודש שהשמיע להציבור, והי' צפיפות גדולה, אמר להם הרה"ק מצאנז: למה תדחפו עמכם, הערן קען מען דארט אויף [מריחוק מקום], פארשטיין, ברויך דער אייבערשטער העלפן אז איך זאל אליינס פארשטיין.

אלף תתכו. הרה"ק מצאנז זצ"ל כותב בשו"ת דברי חיים (ח"ב יו"ד סי' מ"ז) להגאון רבי דוד דייטש זצ"ל אבד"ק יארמוט: מכתבו קבלתי, ואת אשר שאל מחילה על דבר פלפולו בפשטי התורה, לא ידעתי, הלא זה חיינו לעסוק כל היום בגופי תורה והלכות ופלפול, ולהשיב לשואלי דבר, ואין אנו עוסקים בחכמת הקבלה מתורה הקדושה, רק בשעה שבני אדם על מטתם ואנחנו מנדדים שינה, אבל עיקר עסקינו בש"ס ופוסקים, לא כאשר הוציאו איזה בני בליעל מדפינתכם שם שבמדינתינו אין לומדין פשטי התורה ח"ו [וכו'] עכ"ל. היינו שתחת לישן בלילה, נידד הרה"ק מצאנז שינה מעיניו ולמד בלילה חכמת הקבלה. ואמר על זה גדול אחד, שהוא ג"כ לומד כמה פעמים בלילה, אבל החילוק בינו להרה"ק מצאנז הוא, שאולי הוא כאשר הוא ער כמ"פ בלילה, הוא ישן ביום כדי להשלים השינה של הלילה, אולם הרה"ק מצאנז, אכן שהי' ער בלילה ולמד חכמת הקבלה, אולם גם כל היום ישב ולמד, ולא שילם את שינתו מן הלילות, וזה אין ביכלתי לעשות.

אלף תתכז / בהיכל קדשו. ידענא מאיש אחד תלמיד חכם וירא ה', אשר עמל ויגע עצמו בעבודת השי"ת, והתענה תעניתים וכדומה, ולאחר זמן יצא מדעתו ל"ע, ושאלו המקורבים את מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל בתמיהה האיך נעשה כדבר הזה, הלא עבד את השי"ת בתורה ותפלה, צריך לידע שכל מה שעושה הוא כדי לתקן את מידותיו, ואת מה שעיות וחטא לפניו ית', ויעשה על ידי עבודתו תשובה על חטאיו, ויכוין שלא יתגאם עוד, אבל באם חושב בעבודתו שכבר הוא צדיק בכל דרכיו, וצריך לעלות בכל יום על ידי עבודתו למדריגות יותר גבוהות כאיש צדיק, אז יכול לבוא למצב כזה שיצא רח"ל מדעתו.

רבנים, מגידי שיעור, מלמדים, עלטערן, בחורים, קינדער...

האבן הנאה יעדע וואך מיטן נאכזאגן הערליכע

דברי תורה מיט מעשיות פון צדיקים

פונעם ספר

מבאר התורה

על חמשה חומשי תורה

בעז"ה פון פריש איבערגעדריקט, אין א הערליכע קלענערע פורמאט,

לויפט און קויפט דעם הערליכן ספר, און זייט אויך מהנה אייערע נאנטע מיט די שיינע מתנה, און זיי וועלן אייך אייביג מכיר טובה זיין.

הפצה ראשית: נר למאור 1324–384–718

מי שרוצה להשיג הגליון באימעיל בכל שבוע נא לשלוח בקשה על האדרעס:
nanash@yeshivanet.com

אדם אם היה עובר בין הקברות, והיה יודע שצדיק קבור שם, צריך להזכירו במעשיו, אמר שלמה (משלי י' ז') **זכר צדיק לברכה.** (פסק"ר פי"ב ס"א)

פארט איר אויף קברי צדיקים ווי אימער אין דער וועלט ?

די עיקר השתטחות ביי א ציון פון א צדיק איז נאכצוזאגן שמועות ועובדות מפיו כמובא בספה"ק. איר צאלט אזויפיל געלט פאר די נסיעות, קומט נישט אן צום ציון ווי א פרעמדער, מיר וועלן אייך צושטעלן א קובץ **"לספר בציון"** מיט געקליבענע סיפורים מיוחד פאר די ציונים ווי איר פארט. אזוי ווי איר זענט מחליט צו פארן אויף מקומות הקדושים, רופט אריין צו מערכת **"מבאר רבותינו"** און מיר וועלן אייך צושטעלן בעזהשי"ת א קובץ לויט אייער פארלאנג. 718-218-6817

~ פועל'ט אלעס גוטס ~

אוצרות הבאר

ספרים חדשים שהגיעו להמערכת - עפ"י סדר הא"ב

ספרים חדשים של ממלכת התורה "עוז והדר"

ד'. תשכב. **ביאורי התוספות / מס' יבמות ח"ב, ח"ג**

ביאור התוספות: ביאור משולב ובהיר לכל דברי התוספות השואות והוספות משאר דברי הראשונים, עם סיכום קצר לכל דיבור. עם ציונים והערות. הקדמות: פתיחה לכל דיבור בתוספות. שינוי התוספות: סיכומים לשינון דברי התוספות, ערוכים בשפה בהירה וקצרה. ביאור רש"י: ביאור משולב ובהיר לדברי רש"י, השוואות והוספות משאר דברי הראשונים. עם ציונים והערות. י"ל כעת על מסכת יבמות ח"ב דף ל"ה-פ"ג, ח"ג דף פ"ד-קכ"ב. שנת תשפ"ו לפ"ק. (ח"ב: תשפ"ח עמודים, ח"ג: תר"ו עמודים)

ד'. תשכג. **היו דברים מעולם / בראשית**

כולל בתוכו לקוט עם סוגיות הנגזרים של העולם התורני, מסודר על סדר ענייני פרשיות התורה, שלל מאורעות פלאים וסתרים, הוד קדושים, ידיעות מפתיעות וגלויים ופרקים ופרשיות שעברו מסבר חבין ומבית גנזם של חכמי הדורות, מתוך ג' פרקים: בריית מזוייפת, הרופאים שנשרפו בחרב המתהפכת, העוף שלא מת, אמתלאי בת כרנבו - הסגולה, הפורע שנעלם, העץ עליו נשענו המלאכים, קולות מתוריים במערה, יומן או מזומן, פלאי מצבת קבורת רחל, בשראובן ביקר בשכונת בתי אונגארין, מי הוציא את יצחק אבינו מקברו, וכתונה עוד ועוד דברים נפלאים. נערך ונסדר ע"י הרה"ג רבי ישראל הנדרוביץ שליט"א מח"ס הנחמדים מזהב, כעת יצא לאור על סדר בראשית, שנת תשפ"ז לפ"ק, ערד יצ"ו. (תרפ"ח עמודים)

ד'. תשכד. **טור שו"ע או"ח הלכות ברכת הפירות**

טור שו"ע אורח חיים הלכות ברכת הפירות והנ"כ על הדף, נדפס מחדש באותיות מאירות עינים, ובו כמה מדורים לחקל על הלומד: ביאור השו"ע, ביאור משולב בדברי רבותינו המחבר ורמ"א, עמוד מול עמוד, עפ"י סוגיות הגמ' וראשונים, ומפרשי השו"ע, עם מקורות והערות, בהוספת מבואות והקדמות להלכות. ביאורי המגן אברהם וביאורי תשורי זהב, כל דבריהם מתבארים לעמקם. עם אבני מיליואים עם מקורות והערות. עם מדור ביורר הלכה הכולל ביורר יסודות ההלכה מכלול השיטות והדעות מו"מ קושיות ותירוצים, הערות והארות, מדברי רבותינו הראשונים והאחרונים בהלכות ברכת הפירות. עם תמונת ההלכה וסיכום השיטות. י"ל ברוב פאר והדר סימני ר"ב-ר"ח בכרך אחד. שנת תשפ"ו לפ"ק.

ד'. תשכה. **משנה תורה להרמב"ם המבואר / אהבה ח"ב, כרך ד'**

הספה"ק משנה תורה להרמב"ם ונו"כ נדפס מחדש באותיות מאירות עינים. עם ביאורים להבנת דבריו. ביאור רמב"ם: ביאור משולב ובהיר לכל דברי הרמב"ם בס מבוא והשוואה לספקי השו"ע. מקורות ההלכה: ציון המקורות שמהם דלה הרמב"ם תוכן ההלכה מבבלי וירושלמי, תוספתא ספרי ספרא ומכילתא, בתוספת ציוני הלכה בסמ"ג ושור ושו"ע. עם מבוא והקדמות: מבוא מיוחד בתחילת כל חלק ברקע ופתיחה לנושאים שבהם עוסק כרך זה. וכן הקדמות בפתיחת הפרקים ולפני הלכות הקשות להבנה. י"ל כרך ד' בסדרה, חלק אהבה ב', הלכות תפלין, מזוזה, ספר תורה, ציצית, ברכות, מילה. שנת תשפ"ו לפ"ק.

ד'. תשכו. **משנה תורה להרמב"ם המבואר / זמנים ח"א, כרך ה'**

הספה"ק משנה תורה להרמב"ם ונו"כ נדפס מחדש באותיות מאירות עינים. עם ביאורים להבנת דבריו. ביאור רמב"ם: ביאור משולב ובהיר לכל דברי הרמב"ם עם מבוא והשוואה לספקי השו"ע. מקורות ההלכה: ציון המקורות שמהם דלה הרמב"ם תוכן ההלכה מבבלי וירושלמי, תוספתא ספרי ספרא ומכילתא, בתוספת ציוני הלכה בסמ"ג ושור ושו"ע. עם מבוא והקדמות: מבוא מיוחד בתחילת כל חלק ברקע ופתיחה לנושאים שבהם עוסק כרך זה. וכן הקדמות בפתיחת הפרקים ולפני הלכות הקשות להבנה. י"ל כרך ה' בסדרה, חלק זמנים א', הלכות שבת א'-מ"ו. שנת תשפ"ו לפ"ק.

ד'. תשכז. **משנה תורה להרמב"ם המבואר / זמנים ח"ב, כרך ו'**

הספה"ק משנה תורה להרמב"ם ונו"כ נדפס מחדש באותיות מאירות עינים. עם ביאורים להבנת דבריו. ביאור רמב"ם: ביאור משולב ובהיר לכל דברי הרמב"ם עם מבוא והשוואה לספקי השו"ע. מקורות ההלכה: ציון המקורות שמהם דלה הרמב"ם תוכן ההלכה מבבלי וירושלמי, תוספתא ספרי ספרא ומכילתא, בתוספת ציוני הלכה בסמ"ג ושור ושו"ע. עם מבוא והקדמות: מבוא מיוחד בתחילת כל חלק ברקע ופתיחה לנושאים שבהם עוסק כרך זה. וכן הקדמות בפתיחת הפרקים ולפני הלכות הקשות להבנה. י"ל כרך ו' בסדרה, חלק זמנים ב', הלכות שבת מ"ז-ל'. שנת תשפ"ו לפ"ק.

ד'. תשכח. **הליכות יוסף עזרא / שו"ע או"ח סי' רמ"ב - רמ"ו, חלק ט'**

כולל בתוכו ביאור צח וקל משולב בדברי המחבר בשו"ע ומנן אברהם למען ירוץ הקורא, עם פסקי הלכה למעשה מגדולי הפוסקים, ואחר הלימוד יצא הדברים להלכה ולמעשה. עם תמצית הסימן והשו"ע ומנן אברהם, אחר כל סימן מבואר באופן קל וקצר תוכן דברי המג"א והנוגע למעשה, עם מדור יוסף דעת: איצר המנוצר ביחודי הלכה מספרי הפוסקים ושו"ת, החל משרשי הענינים בגמ' ושו"ע, סברות הפוסקים ונימוקיהם, עד הלכה למעשה, עם איצר מנהגי ישראל וטעמיהם וענייניהם. כעת י"ל חלק תשיעי על שו"ע או"ח סי' רמ"ב-רמ"ו: הלכות עונג שבת, אפיית חלה והפרשתה, שכירות וקבלנות, שהייה והסמנה, הכנה לשבת, הדלקת הנרות, ע"י חבורת זכרו תורת משה לומדי הלכה שע"י התאחדות אברכים ד'באטמאר, שנת תשפ"ו לפ"ק, ברוקלין יצ"ו. (תתפ"ד עמודים)

ד'. תשכט. **עברא דמלכא / קאסוב, על סדר התפלה, ח"א**

ניצוצי אור על סדר התפלה, מלאים זיו ומפיקים נוגה, התפותחים שערי לב ונפש המתפלל, להאיר כל תיבה ותיבה על פי דברי הקדמונים רבותינו מאורי הגולה ובמיוחד על פי משנת תלמידי מרן הבעש"ט הק' זי"ע, בגודל מעלת עבודת התפלה, מעלת מצות ציצית ותפלין, וביאורי ועניני כל סדר התפלה, מן ברכות השחר, פסוקי דזמרה, ברכות ק"ש, תפלת העמידה, חזרת הש"ץ, תחנות, קריה"ת, קדושא דסידרא עד אחר עלינו לשבח. אשר נאמרו ברבים במשך השנים ע"י כ"ק אדמו"ר מקאסוב זצ"ל, י"ל מהדורה ראשונה בשנת תשפ"ב לפ"ק, וכעת יצא לאור מחדש מהדורה חמישית - מהדורת כיס, ע"י מכון שפה ברורה קאסוב, שנת תשפ"ו לפ"ק, ברוקלין יצ"ו. (תקמ"א עמודים)

ד'. תשל. **עבודת משולם פייש / טאהש, לשבת**

ליקוטי בתר ליקוטי מדברות קודש אשר נאמרו במשך השנים בהתעוררות הלבבות ע"י כ"ק אדמו"ר מטאהש זצ"ל בעניני שבת קודש מבואו ועד צאתו, נלקטו מספריו עבודת עבודה, ומדברות קודש שעדיין לא ראו את אור הדפוס עד הנה, לעמר פתורא ברזא יקירא, להביא ברכה לפני בני ישראל, מסודר בסדר נאה ונעים בתוספת כותרות מתאימות, עם עובדות וסיפורי קודש ממעשי הצדיקים במשך יום שב"ק, עם סדר זמירות באותיות מאירות עינים, ע"י מכון עבודת הלוים, שנת תשפ"ח לפ"ק, קרית מאהש יצ"ו. (תק"ם עמודים)

ד'. תשלא. **תומר דבורה / ע"פ אמרי יעקב**

הספר הקדוש והמקובל מרור דור מהרב הקדוש המקובל האלקי רבינו משה קורדובירא [הרמ"ק] זצ"ל המבאר הדרך ישרה שיבור לו האדם, והתבודדותו ותכליתו והתבוננות הרכיו, והמסוגל לכל מיני ישועות, יצא לאור ברוב פאר והדר עם ביאורים והוספות יקרות, דרך חיים ותוכחת מוסר 'אמרי יעקב', מאת הגה"צ רבי יעקב פנחס גוראלנק זצ"ל משגיח רוחני דישיבת נייטרא יצ"ו [יודה"ל כ"ג חשון], שנאמרו ונשמעו לפני תלמידים - חתנים מקשיבים בישיבת נייטרא, ובו הרבה דברי התעוררות והדרכה לבניית בית נאמן בישראל על אדני התורה ויר"ש ומדות טובות, ע"י בניו החשובים שליט"א, שנת תשפ"ו לפ"ק, ירושלים עיה"ק תוב"ב. (רפ"ד עמודים) הפצה ראשית: נר למאור 718-384-1324

לפרסם ספרים במדור "אוצרות הבאר" נא לשלוח שני ספרים להמערכת

אינטערנעט אפילו מיט אן אזויגערופענעם **גאר גוטן** פילטער

איז פארט **גאר שלעכט** פאר א אידישע נשמה

מבאר רבותינו: *43 LORIMER ST. BROOKLYN N.Y. 11206*

טעל: *718-218-6817* - **פעקס:** *718-506-9629*

כל הזכיות שמורות, ואסור להעתיק שום ענין מהגליון בלי רשות המערכת

י"ל ע"י קהל אפסי ארץ ד'נאנאש - בנשיאות הגה"צ רבי אלעזר יוסף פאלאק שליט"א